

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (*Knud Kristensen*): Under Hensyn til Indberetninger, som Sundhedsstyrelsen og derigennem Indenrigsministeriet har modtaget fra Embedslægerne, og som har vist, at Luseplagen var i Udvikling, saaledes at flere og flere led under den, og under Hensyn til, at Lusene er Befordrere af smitsomme Sygdomme, navnlig Plettyfus, har man fundet det formaalstjenligt at fremsætte nærværende Lovforslag.

Lovforslaget gaar ud paa, at Personer, der er befængt med Lus, efter Begæring af en Læge er berettiget til at kræve sig taget under Kur for offentlig Regning uden Hensyn til, om de har Evne til selv at bekoste denne eller ej, ligesom der fra Epidemikkommissionen kan gives Paabud om, at Folk, der er befængt med Lus, skal underkaste sig en saadan Kur.

Epidemikkommissionen paaser, at den fornødne Desinfektion af Lejligheder, Tøj o. s. v. finder Sted. I øvrigt administreres Loven af Epidemikkommissionen, selvfølgelig under Ansvar over for de Myndigheder, den har at staa til Ansvar over for.

Hvad angaar Bekostningen ved Lovens Gennemførelse, er det Mening, at hvis der maa tilvejebringes Anlæg til den nødvendige Bekæmpelse, skal de respektive kommunale Organer, som driver Sygehusene, bekoste saadanne, medens Udgifter til Kur i Henhold til Paragraffens Stk. 1 refunderes efter samme Regler som Udgifter til Behandling af Fnat, det vil sige af Kommunerne, Refusionsforbundet og Udligningsfonden. Udgifter til Desinfektion afholdes derimod efter en anden Regel, nemlig efter Loven af 10. Maj 1915, der fordeler Udgifterne ligeligt mellem Staten og Kommunerne.

Paa Grund af de Forhold, som jeg nu har omtalt, og Ønskeligheden af at faa disse Bestemmelser gennemført saa hurtigt som muligt, idet det selvsagt er lettere at tage denne Situation i Opløbet end senere, skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Bender: Det her til Behandling værende Lovforslag kan med Rette siges at være et typisk Udtryk for den vanskelige Periode, vi for Tiden gennemlever. For blot 3 Aar tilbage vilde man have fundet det utænkeligt, at det i vort Land skulde blive nødvendigt at gennemføre Foranstaltninger som dem, der her er Tale om. En stærk Renlighedssans i alle Befolkningslag havde

saa godt som fuldstændig udryddet, hvad man forstod ved Kroputøj. Ser man f. Eks. paa de store københavnske Kommuneskolers Statistik for de senere Aar for dette Omraade, viser det sig, at Kroplus er et saa godt som ukendt Begreb, og at Procenten for Hovedlus hos Børn var naaet saa langt ned som til 0,4 i 1939. Derefter indtraf der en lille Stigning til 0,7 pCt. i 1941.

Tager man i Betragtning, at der i de største Skoler daglig gaar 1500—1600 Elever, har man Ret til at hævde, at der ogsaa paa Grundlag heraf kan konstateres en indgroet Renlighedssans og god hygiejnisk Tilstand i de brede Befolkningslag. Jeg tror, at alle i det høje Ting vil være enige med mig i, at denne i de sidste 30—40 Aar stedfundne glædelige Udvikling har nøje og intim Forbindelse med de sociale Tilstande og den Fremgang i saa Henseende, der har fundet Sted i den samme Aarrække. En økonomisk Højnelse af Levestandarden, bedre Boligforhold, større Kultur — alt dette skabte en Sans for Renlighed, der bl. a. fik Bugt med en Utøjsplage af den omhandlede Art, samtidig med at den almindelige Sundhedstilstand gik frem Aar for Aar. Det sidste Par Aars Tilstande har imidlertid desværre foraarsaget et Tilbageslag her som paa andre Omraader. Sæberationering, Varmerestriktioner og en almindelig Nedgang i de økonomiske Eksistensbetingelser er de direkte Aarsager til en beklagelig Tilbagegang i de hygiejniske Forhold, der har bragt os ind i Tilstande, som nødvendiggør ekstraordinære Midlers Anvendelse.

Jeg ønsker dog gerne at fastslaa, at jeg i det foreliggende Lovforslag i Særdeleshed ser en forebyggende Foranstaltning. Det er heldigvis ikke saaledes, at en allerede indtraadt Katastrofe har nødvendiggjort en Indsats fra Statens Side. Naar Pressen har slaaet Spørgsmaalet saa kraftigt op, som Tilfældet er, ser jeg ogsaa deri et velment Bidrag til i Tide at raabe Vagt i Gevær over for Befolkningen. Der er dog efter min Formening aldeles ikke Grundlag for nogen Panikstemning.

I et Møde Onsdag den 25. i forrige Maaned i Københavns Skolekommission blev der givet visse Oplysninger, efter at Skoledirektøren umiddelbart forinden havde ladet foretage Undersøgelser angaaende Tilstanden i de københavnske Skoler paa dette Omraade. Af disse Oplysninger fremgik det, at der var fundet Kroplus hos i alt 50 Børn i 30 Klasser. Men tages det i Betragtning, at Kommunens Skolebørn omfatter et Antal af ca. 60 000 i over 2 000 Klasser, har jeg sikkert Ret til at sige, at der ingen Grund er